

**ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์
และกิจการโทรคมนาคม ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ
กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553¹**

ปฏิพัทธ์ รอบคอบ²

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 และประกาศ กสทช. เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 โดยมีวัตถุประสงค์ศึกษาแนวคิด และหลักการของปัญหา รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ เมื่อ กสทช. เป็นองค์กรหลักที่มีอำนาจหน้าที่ในการจัดสรรคลื่นความถี่เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมถึงให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ โดยบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เป็นเครื่องมือในการควบคุมดูแลการประกอบกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แต่จากการศึกษาบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าว รวมถึงกฎหมายลำดับรองที่ออกโดยอาศัยอำนาจของบทบัญญัติกฎหมายนั้น เห็นว่า สถานการณ์ในปัจจุบัน เทคโนโลยีได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าจะเป็นพัฒนาในด้านของรูปแบบของการแพร่ภาพและเสียง ที่มีคุณภาพสูง หรือมีการแพร่ภาพและเสียงผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้กฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันมีลักษณะที่ไม่ครอบคลุม หรือไม่ชัดเจน และไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร รวมทั้งการตรากฎบัญญัติเพื่ออาศัยเป็นฐานของอำนาจของรัฐในการกำกับดูแลไม่ชัดเจน และไม่ทันสมัยต่อปัญหาปัจจุบัน กฎหมายยังไม่มีประสิทธิภาพในการบังคับใช้เพื่อกำกับดูแลในการกิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งทำให้เกิดปัญหาอยู่หลายประการ ดังนี้

ประการแรกคือ ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมรวมกิจการโทรคมนาคม เนื่องจากตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการ

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐ สันตาสว่าง และคณะกรรมการสอบ คือ รองศาสตราจารย์จุฑามาศ นิสารัตน์ และรองศาสตราจารย์อรรณพ พจนานูรัตน์

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

รวมธุรกิจในการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 5³ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะทำการรวมธุรกิจกับผู้รับใบอนุญาตอื่นต้องรายงานต่อเลขาธิการ กสทช. ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนการดำเนินการ... และข้อ 9⁴ กำหนดว่าการรายงานตามข้อ 5 ให้ถือเป็นการขออนุญาตจาก กสทช. ตามข้อ 8 ของประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง มาตรการป้องกันมิให้การกระทำอันผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในการโทรคมนาคม รวมถึงข้อ 12⁵ กำหนดว่า ให้เลขาธิการ กสทช. รายงานต่อ กสทช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นประกอบการรายงานการรวมธุรกิจจากที่ปรึกษาอิสระ หากการรวมธุรกิจตามข้อ 5 ส่งผลให้ตลาดที่เกี่ยวข้องมีดัชนีเฮิร์ฟไฮน์ดัล - เฮิร์ชแมน (HHI) มากกว่า 2,500 และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า 100 และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งจากประกาศดังกล่าวเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ให้ผู้ประสงค์จะรวมธุรกิจโทรคมนาคมกับผู้ได้รับอนุญาตรายอื่น รายงานต่อเลขาธิการ กสทช. ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนดำเนินการ และให้ถือว่าการรายงานดังกล่าว เป็นการขออนุญาตจาก กสทช. และภายหลังจากการรวมธุรกิจโทรคมนาคมหากส่งผลให้ตลาดที่เกี่ยวข้องมีดัชนีเฮิร์ฟไฮน์ดัล - เฮิร์ชแมน (HHI) มากกว่า 2,500 และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิมมากกว่า 100 และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันในตลาดที่เกี่ยวข้อง โดยเมื่อเกิดกรณีดังกล่าว กสทช. อาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือออกมาตรการเกี่ยวกับผู้มีอำนาจเหนือตลาดรายนั้นเพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้ จะเห็นได้ว่าการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้ ส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อตลาดโทรคมนาคมไม่ว่าจะกระทบต่อผู้บริโภค คู่แข่งในตลาดโทรคมนาคม กล่าวคือ ในปัจจุบันประเทศไทยมีบริษัทใหญ่ที่ประกอบธุรกิจในกิจการโทรคมนาคมไม่กี่บริษัท ซึ่งหากมีการควบรวมธุรกิจโทรคมนาคมขึ้นย่อมส่งผลให้บริษัทดังกล่าวได้รับส่วนแบ่งทางตลาดเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดปัญหาในการเข้าถึงบริการ และประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพลดลง หรือการที่จะได้รับบริการที่มีคุณภาพเท่าเดิมก่อนการรวมธุรกิจประชาชนจะต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นไปจากเดิม รวมถึงการได้รับสิทธิประโยชน์ลดลง ทำให้ผู้ให้บริการโทรคมนาคมมีอำนาจต่อรองมากขึ้นทั้งกับผู้บริโภคและผู้ประกอบธุรกิจรายเล็กที่เป็นคู่แข่งที่มีอำนาจ

³ ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 5

⁴ ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 9

⁵ ประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 12

ต่อรองที่ลดลง เนื่องจากมีส่วนแบ่งทางตลาด (Market Share) ที่สูงขึ้นกว่าผู้ประกอบการคู่แข่งอีกฝ่าย ซึ่งการที่ กสทช. ออกประกาศเพื่อให้องค์กรเป็นเพียงหน่วยงานที่รับทราบการรวบรวมธุรกิจของผู้ให้บริการ อันมีลักษณะเป็นการลดอำนาจของหน่วยงานโดยมิได้เข้ามากำกับดูแลการรวบรวมของผู้ให้บริการ จึงขัดต่อมาตรา 27 (11)⁶ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ที่ให้ กสทช. มีหน้าที่ป้องกันการกระทำที่เป็นการผูกขาดของธุรกิจโทรคมนาคม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน และประโยชน์สาธารณะ และมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ที่กำหนดให้ กสทช. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่จะต้องพิจารณาคำขอรวบรวมกิจการโทรคมนาคมเพื่อมีคำสั่งอนุญาตการรวบรวมในธุรกิจดังกล่าว นอกจากนี้ การที่ข้อ 12 ของประกาศดังกล่าวได้กำหนดให้ กสทช. มีอำนาจดุลพินิจในการเลือกที่จะใช้อำนาจออกมาตรการเพื่อป้องกันหรือยับยั้งการกระทำที่มีลักษณะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตลาดหรือที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดหรือไม่ก็ได้ นั้น ขัดต่อหลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายปกครองในส่วนของ การใช้ดุลพินิจของฝ่ายปกครองที่ กสทช. มีอำนาจผูกพันตามบทบัญญัติของกฎหมาย ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสามารถควบคุมการผูกขาดของผู้มีอำนาจเหนือตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ กสทช. จึงต้องพิจารณาคำขอรวบรวมธุรกิจโทรคมนาคม โดยพิจารณาจากปัจจัยผลกระทบที่อาจส่งผลกระทบต่อระบบโดยรวมของเศรษฐกิจและผู้บริโภค ผลกระทบต่อการแข่งขันจากผู้ประกอบการธุรกิจที่รวมธุรกิจ ผลกระทบต่อการแข่งขันที่เกิดจากการร่วมมือกัน ประสิทธิภาพของตลาดภายหลังการรวมธุรกิจ รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เห็นว่าจำเป็น เพื่อให้การจัดสรรคลื่นความถี่เป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน และประโยชน์สาธารณะ

ปัญหาประการที่สอง คือ ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ เนื่องจากตามมาตรา 42 วรรคหนึ่ง⁷ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 บัญญัติว่า คลื่นความถี่ในกรณีดังต่อไปนี้ กสทช. อาจอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยวิธีการอื่น นอกจากการประมูล (1) คลื่นความถี่ที่มีเพียงพอต่อการใช้งาน เป็นการกำหนดวิธีการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ โดยให้อำนาจ กสทช. ใช้ดุลพินิจพิจารณาอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยวิธีการอื่นนอกจากวิธีประมูลคลื่นความถี่ หากเห็นว่าคลื่นความถี่มีเพียงพอต่อการใช้งาน ซึ่งการที่บทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวกำหนดการใช้ดุลพินิจของ กสทช. ไว้เช่นนั้น ทำให้ กสทช. อาจใช้ดุลพินิจในการวินิจฉัยข้อเท็จจริงว่า กรณีใดถือว่าคลื่นความถี่มีเพียงพอต่อการใช้งาน และหากเห็นว่ากรณีใดคลื่นความถี่มีเพียงพอต่อการใช้งานแล้ว กสทช. อาจใช้ดุลพินิจเลือกใช้วิธีอนุญาต

⁶ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 27 (11)

⁷ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 42 วรรคหนึ่ง

ให้ใช้คลื่นความถี่ โดยอาจอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยวิธีการประมูลคลื่นความถี่ หรือวิธีอื่นใดก็ได้ จึงอาจเป็นช่องทางให้เกิดปัญหาการทุจริต ไม่โปร่งใส ไม่เสมอภาค และก่อให้เกิดการเอื้อประโยชน์ให้แก่พวกพ้องเพื่อแลกกับประโยชน์หรือทรัพย์สินอย่างหนึ่งอย่างใดที่จะตกแก่ตนหรือผู้อื่น และส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้บริโภคที่อาจได้รับบริการจากกิจการวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคม ที่มีคุณภาพต่ำลงจากเดิม เนื่องจาก กสทช. อาจใช้ดุลพินิจโดยไม่มีขอบเขตและอาจใช้ดุลพินิจเพื่อวัตถุประสงค์อื่นนอกจากวัตถุประสงค์ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ที่กำหนดให้การจัดให้มีการใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ ไม่ว่าจะใช้เพื่อส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรคมนาคม และโทรคมนาคม หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ และประโยชน์สาธารณะ รวมตลอดทั้งการให้ประชาชนมีส่วนร่วมได้ใช้ประโยชน์จากคลื่นความถี่ อันจะทำให้เป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดต่อหลักความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำทางปกครอง ซึ่งเมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับกฎหมายฉบับอื่น ได้แก่ พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. 2560 มาตรา 97⁸ บัญญัติว่า สัญญาหรือข้อตกลงเป็นหนังสือที่ได้ลงนามแล้วจะแก้ไขไม่ได้ เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้มีอำนาจที่จะพิจารณาอนุมัติให้แก้ไขได้... (2) ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขสัญญาหรือข้อตกลง หากการแก้ไวนั้นไม่ทำให้หน่วยงานของรัฐเสียประโยชน์ (3) เป็นการแก้ไขเพื่อประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะ... ประกอบข้อ 165⁹ ของระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 ที่กำหนดว่า การแก้ไขสัญญาหรือข้อตกลงตามมาตรา 97 ต้องอยู่ภายใต้ขอบข่ายแห่งวัตถุประสงค์เดิมของสัญญาหรือข้อตกลงนั้น... จะเห็นได้ว่า แม้พระราชบัญญัติและระเบียบดังกล่าวจะให้อำนาจหน่วยงานของรัฐใช้ดุลพินิจในการแก้ไขสัญญาหรือข้อตกลงได้ก็ตาม แต่การแก้ไวนั้นจะต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งการแก้ไขสัญญาหรือข้อตกลงจะต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตวัตถุประสงค์เดิมของสัญญาหรือข้อตกลงนั้น อันแสดงให้เห็นว่ากฎหมายได้กำหนดวัตถุประสงค์และขอบเขตของการใช้ดุลพินิจ คือ การแก้ไขสัญญาไว้ว่าจะต้องเป็นการแก้เพื่อประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์สาธารณะ รวมถึงการแก้ไขสัญญาดังกล่าวจะต้องเป็นกรณีที่แก้ไขตามวัตถุประสงค์เดิมของสัญญาและข้อตกลง โดยหน่วยงานของรัฐจะแก้ไขให้เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อื่นมิได้ ดังนั้น การที่มาตรา 42 วรรคหนึ่ง (1) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 เพียงแต่กำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่โดยวิธีอื่นนอกจากการประมูล หากเห็นว่ามีความถี่เพียงพอต่อการใช้งานโดยมิได้กำหนดขอบเขตของดุลพินิจของการใช้อำนาจเลือกใช้วิธีอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ว่าเพื่อให้เป็นไป

⁸ พระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง พ.ศ. 2560 มาตรา 97 วรรคหนึ่ง (2)

⁹ ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ.2560 ข้อ 165

ตามวัตถุประสงค์ใดตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 60¹⁰ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 จึงอาจทำให้ กสทช. ใช้ดุลพินิจไปในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จนทำให้เกิดความไม่เสมอภาค และไม่เป็นธรรมแก่ผู้ที่ประสงค์จะขออนุญาตใช้คลื่นความถี่ อันเป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาคตามหลักบริการสาธารณะ บทบัญญัติดังกล่าวจึงยังขาดในส่วนของเจตนารมณ์ของกฎหมายซึ่งอาจมีผลต่อการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ซึ่งเป็นโครงสร้างที่มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และต้องใช้ต้นทุนที่สูงเพื่อดำเนินกิจการ

ปัญหาประการที่สาม คือ ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในการกำกับดูแล OTT เนื่องจากตามมาตรา 4¹¹ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 บัญญัตินิยามของกิจการโทรทัศน์ไว้ว่า กิจการโทรทัศน์ หมายความว่า กิจการวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรทัศน์ซึ่งให้บริการการส่งข่าวสารสาธารณะหรือรายการไปยังเครื่องรับที่สามารถรับชมและฟังการให้บริการนั้นๆ ได้ ไม่ว่าจะส่งโดยผ่านระบบคลื่นความถี่ ระบบสาย ระบบแสง ระบบแม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน หรือกิจการทำนองเดียวกันที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการโทรทัศน์ และประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์ พ.ศ. 2555 มิได้กำหนดนิยามของการให้บริการเนื้อหาผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นการบริการผ่านโครงข่ายอินเทอร์เน็ตในรูปแบบเปิด หรือที่เรียกว่า Over The Top (OTT) และมีได้กำหนดให้การให้บริการในรูปแบบ OTT จะต้องขออนุญาตจาก กสทช. ไว้ชัดเจน จนทำให้มีการตีความจนส่งผลไปถึงอำนาจของ กสทช. ในการกำกับดูแล ทำให้เกิดการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่ปลอดภัย และกระทบต่อสิทธิของบุคคล รวมถึงความมั่นคงของประเทศ ผ่านทางอินเทอร์เน็ตไปยังผู้ใช้บริการซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายเป็นวงกว้าง โดยเกิดผลกระทบต่อดูดาหารกรรมไม่ว่าจะต่อทั้งผู้ผลิตเนื้อหา ดูดาหารกรรมสื่อ และเศรษฐกิจดิจิทัลโดยรวมและผู้บริโภคในหลายประการ อันได้แก่ ประการแรก เมื่อไม่มีกฎหมายหรือมีกฎหมายที่ไม่ชัดเจนที่จะมากำกับดูแล จึงทำให้การควบคุมเนื้อหาบางประเภท เช่น ข่าวสาร หรือสื่อบันเทิงที่ละเมิดกฎหมาย เช่น การอนาจาร หรือสื่อที่กระทบต่อความมั่นคงของประเทศ เป็นต้น ไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งส่วนใหญ่ผู้ใช้บริการ OTT มักอยู่ต่างประเทศการบังคับใช้กฎหมายจึงมีอุปสรรคเป็นอย่างมาก¹² ประการที่สอง ทำให้เกิดปัญหาการแข่งขันที่ไม่เท่าเทียมกัน เพราะเมื่อมีการนำเสนอเนื้อหา (content) ที่มาจากต่างประเทศที่ไม่ได้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายของประเทศไทย ย่อมทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของ

¹⁰ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 60

¹¹ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 4

¹² มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค. มพบ.จี กสทช.ออกมาตรการกำกับ OTT. เข้าถึงได้จาก: https://ffcthailand.org/news/OTTNBTC?utm_source=perplexity .สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

การแข่งขันที่ผู้ให้บริการภายในประเทศอาจต้องแบกรับต้นทุนที่สูงกว่า เนื่องจากสถานีโทรทัศน์หรือสื่อในประเทศต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ไม่ว่าจะเป็นการกำกับดูแลในเรื่องของเนื้อหา การเสียภาษี เช่น การเสียค่าธรรมเนียมการขออนุญาตประกอบกิจการโทรทัศน์ หรือแม้กระทั่งในเรื่องของการจัดสรรเวลาการโฆษณา เป็นต้น ซึ่งผู้ให้บริการแพลตฟอร์มการนำเสนอ OTT และผู้ให้บริการ OTT ในต่างประเทศไม่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับเช่นนั้น จึงทำให้การแข่งขันระหว่างผู้ให้บริการโทรทัศน์ในประเทศและต่างประเทศเป็นการแข่งขันไม่เป็นธรรม และขาดการส่งเสริมจากภาครัฐ ตามนัยมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560¹³ ประการที่สาม ปัญหาด้านลิขสิทธิ์ เมื่อมีการนำเสนอเนื้อหา (content) มาจากต่างประเทศย่อมมีข้อจำกัดที่จะควบคุมการเผยแพร่เนื้อหาที่ละเมิดลิขสิทธิ์ ยกตัวอย่างเช่น เว็บไซต์ดูหนังเถื่อน การสตรีมวิดีโอที่ละเมิดจากโซเชียลมีเดีย เป็นต้น ประการที่สี่ ปัญหาด้านการเก็บรายได้ของรัฐ เนื่องจากเดิมบริษัทที่ประกอบกิจการเผยแพร่ภาพและเสียงในรูปแบบ OTT ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มในไทย ซึ่งต่อมาได้มีการออกกฎหมายเก็บ VAT จากแพลตฟอร์มของต่างประเทศ ในปี 2564 โดยผู้ประกอบการดังกล่าวจะต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) 7% ในประเทศไทย¹⁴ ประการที่ห้า ปัญหาผลกระทบต่อวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น โดยที่เนื้อหา (content) ในต่างประเทศที่เข้ามายังไทยส่วนใหญ่มีลักษณะที่เป็นสากล เช่น ตะวันตก หรือเกาหลี เป็นต้น ทำให้วัฒนธรรมท้องถิ่นซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมภายในประเทศอาจถูกครอบงำและถูกกลืนหายไปมากที่สุด¹⁵ ประการที่หก ผลกระทบต่อด้านโครงสร้างพื้นฐานอินเทอร์เน็ต เนื่องจากผู้ให้บริการสื่อไม่ว่าจะเป็นละคร ซีรีส์ ภาพยนตร์ หรือสื่อภาพและเสียงประเภทอื่นๆ รวมถึงผู้ให้บริการแพลตฟอร์ม OTT ต่างๆ เช่น Youtube , Disney+ ,Netflix ไม่ได้เป็นเจ้าของผู้ให้บริการโครงข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนเรื่องโครงข่าย และการเผยแพร่เนื้อหาที่มีความต้องการที่จะส่งข้อมูลในปริมาณที่สูงขึ้นจึงทำให้ต้องมีการลงทุนโครงข่ายอินเทอร์เน็ตสูงขึ้นตาม¹⁶ และประการสุดท้าย ปัญหาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภค เนื่องจากเมื่อมีแพลตฟอร์มการให้บริการจำนวนมากทำให้ผู้บริโภคต้องสมัครใช้บริการหลายบริการด้วยกัน จึงส่งผลกระทบต่อเรื่องความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลและความเป็นส่วนตัว¹⁷ นอกจากนี้ การให้บริการในรูปแบบ OTT ยังสร้างโอกาสหรือก่อให้เกิดผลดีในเชิงอุตสาหกรรม ที่ส่งผลกระทบต่อทั้งผู้ผลิตเนื้อหา อุตสาหกรรมสื่อ และเศรษฐกิจดิจิทัลโดยรวม และ

¹³ นางสาวอริสรา กาญจนอุดม. ถึงเวลาที่ไทยควรมีกฎหมายกำกับแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งหรือยัง. เข้าถึงได้จาก: <https://www.senate.go.th/view/386/News/Latest/311/TH-TH>. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

¹⁴ เฟ้งอ้าง

¹⁵ เฟ้งอ้าง

¹⁶ Techsauce Team, งานวิชาการชี้ชัด โอเปอเรเตอร์ โทรคมนาคม ต้องเร่งปรับตัว รับผลกระทบจากการแข่งขัน OTT.เข้าถึงได้จาก: https://techsauce.co/news/operator-telecom-ott-adjustment-kmitl?utm_source=perplexity. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

¹⁷ ประชาชาติธุรกิจ. ดีอี ออกโรงให้พิจารณาวิธีกุมแพลตฟอร์ม OTT ด้วยมาตรการ 5 ด้าน. เข้าถึงได้จาก https://www.prachachat.net/breaking-news/news-1777041?utm_source=perplexity. สืบค้นเมื่อ สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

ผลดีต่อผู้บริโภคด้วยเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการขยายตลาดไปยังผู้บริโภคต่างประเทศ ทำให้ผู้ผลิตสื่อโทรทัศน์มีรายได้จากการให้บริการที่มากขึ้น¹⁸ โดยเป็นช่องทางในการส่งออกวัฒนธรรมไทยไปสู่ตลาดโลกโดยผ่านความร่วมมือกับแพลตฟอร์มต่างประเทศ การเข้าถึงง่าย และสะดวกแก่มีอินเทอร์เน็ตก็ใช้บริการได้ทุกที่ทุกเวลา (ไม่ต้องพึ่งทีวีดาวเทียม, เคเบิล) โดยดูผ่านโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต สมาร์ททีวี ก็เป็นช่องทางที่สร้างรายได้ให้แก่ผู้ให้บริการ OTT ที่มีโอกาสมากขึ้นในการสร้างรายได้ แต่ในปัจจุบันกฎหมายดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมถึงการให้บริการ OTT ที่มีลักษณะเป็นการนำเสนอคอนเทนต์แบบ "Narrowcasting" คือ การให้ผู้เลือกใช้เนื้อหาด้วยตนเองผ่านอัลกอริทึม ซึ่งไม่ใช่ "การแพร่ภาพและกระจายเสียง" แบบเข้าถึงทุกคนพร้อมกันดูเนื้อหาเหมือนกัน จึงแตกต่างจากการแพร่ภาพกระจายเสียงแบบดั้งเดิมที่เน้นการส่งเนื้อหาไปยังผู้ชมในวงกว้าง ทำให้ผู้ให้บริการไม่ต้องขออนุญาตต่อ กสทช. ตามมาตรา 7¹⁹ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 จากปัญหาและโอกาสในการกำกับดูแลและส่งเสริมการให้บริการในรูปแบบ OTT ดังกล่าว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพบริบทในปัจจุบัน โดยหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งองค์กรที่สำคัญคือ กสทช. จะต้องออกหลักเกณฑ์เพื่อส่งเสริมการให้บริการดังกล่าวเพื่อเพิ่มศักยภาพให้ผู้ให้บริการภายในประเทศสามารถแข่งขันกับผู้ให้บริการต่างประเทศได้อย่างเป็นธรรม และกำกับดูแลการเผยแพร่เนื้อหา (content) ที่มีผลกระทบต่อทั้งผู้ให้บริการและผู้บริโภคในประเทศให้มีความเหมาะสม โดยในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎหมาย หรือหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลการให้บริการในรูปแบบ OTT จากการศึกษาการกำกับดูแลการบริการ OTT ในประเทศสิงคโปร์ สหราชอาณาจักร และสหภาพยุโรป จะเห็นได้ว่าทั้งสองประเทศจะมีการกำหนดนิยามของผู้ให้บริการ OTT เพื่อเป็นการกำหนดตัวผู้ที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ซึ่งในประเทศสิงคโปร์จะมีการกำหนดให้ผู้ให้บริการจะต้องมีการขออนุญาตออกใบอนุญาตต่อ IMDA เพื่อที่หน่วยงานดังกล่าวจะเข้าไปควบคุมกำกับดูแลการนำเสนอเนื้อหาบริการตามประเภทและเงื่อนไขที่หน่วยงานได้กำหนดไว้โดยทั้งประเทศสิงคโปร์ สหราชอาณาจักร และสหภาพยุโรป ล้วนแล้วแต่ได้กำหนดลักษณะของเนื้อหาที่ต้องห้ามหรือที่ต้องจำกัดเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ส่วนในการส่งเสริมการให้บริการ OTT นั้น ในสหภาพยุโรปได้กำหนดข้อปฏิบัติให้สมาชิกในสหภาพยุโรปมีการส่งเสริมบริการในประเทศสมาชิกด้วยกันเป็นเครือข่าย เพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง และอำนาจต่อรองในภูมิภาคอื่น กลไกดังกล่าวจึงมีประสิทธิภาพในการกำกับดูแลการให้บริการ OTT ที่มาจากต่างประเทศ ซึ่งถือเป็นต้นแบบที่มีความน่าสนใจในการนำมาประยุกต์ใช้กับประเทศไทย เอเชีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้เกิดเครือข่ายในการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพต่อไป

¹⁸ MARKETTINGOOPS, 7 เรื่องสำคัญ สะท้อนความรุนแรงธุรกิจ Video On Demand ในเอเชีย. เข้าถึงได้จาก <https://www.marketingoops.com/news/biz-news/vod-asia/>. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

¹⁹ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ พ.ศ.2551 มาตรา 7

จากการศึกษาค้นคว้าปัญหากฎหมายเกี่ยวกับปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ผู้ศึกษาพบว่า มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมกิจการโทรคมนาคม ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ประการแรกว่า ควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 5 จากเดิม กำหนดว่า “ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะทำการรวมธุรกิจกับผู้รับใบอนุญาตรายอื่นต้องรายงานต่อเลขาธิการ กสทช. ไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันก่อนการดำเนินการ...” แก้ไขเป็น “ผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะทำการรวมธุรกิจ กับผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตรายอื่น ต้องขออนุญาตต่อเลขาธิการ กสทช. ไม่น้อยกว่าสามสิบวันก่อนการดำเนินการ...” ทั้งนี้ เพื่อผู้รับใบอนุญาตหรือผู้มีอำนาจควบคุมของผู้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะทำการรวมธุรกิจ จะต้องขออนุญาตจาก กสทช. ก่อนดำเนินการ ซึ่งเดิมกำหนดให้เพียงแต่รายงานต่อ กสทช. เท่านั้น จากการแก้ไขทำให้ กสทช. มีหน้าที่ที่จะเข้ามาพิจารณาอนุญาตคำขอรวมธุรกิจโทรคมนาคม ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา 27 (11) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 ประการที่สอง ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 9 ประการที่สาม เพื่อให้ กสทช. เกิดหน้าที่หรือมีอำนาจผูกพันในการป้องกันและแก้ปัญหาการผูกขาดที่เกิดจากการรวมธุรกิจ โดยจากเดิม กสทช. มีดุลพินิจที่จะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการผูกขาดที่เกิดจากการรวมธุรกิจหรือไม่ก็ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา 27 (11) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ และโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม เรื่อง มาตรการกำกับดูแลการรวมธุรกิจในการโทรคมนาคม พ.ศ. 2561 ข้อ 12 จากเดิม “... หากการรวมธุรกิจตามข้อ 5 ส่งผลให้ ตลาดที่เกี่ยวข้องมีดัชนีเฮิร์ชแมน-เฮิร์ชแมน (HHI) มากกว่า 2,500 และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิม มากกว่า 100 และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขัน ในตลาดที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ กสทช. อาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญในตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ” แก้ไขเป็น “... หากการรวมธุรกิจตามข้อ 5 ส่งผลให้ ตลาดที่เกี่ยวข้องมีดัชนีเฮิร์ชแมน-เฮิร์ชแมน (HHI) มากกว่า 2,500 และเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นจากเดิม มากกว่า 100 และมีอุปสรรคการเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ รวมทั้งมีการครอบครองโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ให้ถือว่าการรวมธุรกิจส่งผลกระทบต่อการแข่งขัน ในตลาดที่เกี่ยวข้อง ให้ กสทช. มีคำสั่งไม่อนุญาตหรือกำหนดเงื่อนไขหรือนำมาตรการเฉพาะสำหรับผู้มีอำนาจเหนือตลาดอย่างมีนัยสำคัญใน

ตลาดโทรคมนาคมที่เกี่ยวข้องมาบังคับใช้เพื่อป้องกันความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ” และ
 ประการสุดท้าย ให้นำหลักเกณฑ์การพิจารณาการควบรวมตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
 พ.ศ. 2560 มาตรา 51 มาใช้ประกอบการพิจารณาการอนุญาตให้ควบรวมกิจการโทรคมนาคม

2. ปัญหาเกี่ยวกับอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
 โทรคมนาคมแห่งชาติในเรื่องเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะว่า
 เพื่อเป็นการกำหนดขอบเขตหรือวัตถุประสงค์ของการใช้คลื่นความถี่ให้มีความชัดเจนให้เป็นไปตามเจตนารมณ์
 ของกฎหมาย และรัฐธรรมนูญ โดยเพิ่มเติมข้อความว่า “เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน” จึงควร
 แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 42 แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ จากเดิม บัญญัติว่า “คลื่นความถี่ใน
 กรณิดังต่อไปนี้ กสทช. อาจอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ โดยวิธีอื่นนอกจากการประมูล (1) คลื่นความถี่ที่มี
 เพียงพอต่อการใช้งาน...” แก้ไขเป็น “คลื่นความถี่ในกรณิดังต่อไปนี้ กสทช. อาจอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่
 โดยวิธีอื่นนอกจากการประมูลเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน (1) คลื่นความถี่ที่มีเพียงพอต่อการ
 ใช้งาน...”

3. ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจของอำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการ
 โทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมในการกำกับดูแล OTT มีข้อเสนอแนะ ประการแรกว่า ควรกำหนดนิยาม
 ของการให้บริการ OTT เพื่อกำหนดขอบเขตกิจการหรือผู้ให้บริการที่ต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแล
 โดยแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง
 วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2553 มาตรา 4 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “กิจการโทรทัศน์”
 หมายความว่า กิจการวิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรทัศน์ ซึ่งให้บริการการส่งข่าวสารสาธารณะหรือ
 รายการไปยังเครื่องรับที่สามารถรับชมและฟัง การให้บริการนั้นๆ ได้ไม่ว่าจะส่งโดยผ่านระบบคลื่นความถี่
 ระบบสาย ระบบแสง ระบบ แม่เหล็กไฟฟ้า หรือระบบอื่น ระบบใดระบบหนึ่ง หรือหลายระบบรวมกัน หรือ
 อินเทอร์เน็ต หรือกิจการอื่น ทำนองเดียวกันที่ กสทช. กำหนดให้เป็นกิจการโทรทัศน์ ประการที่สอง
 ควรแก้ไขเพิ่มเติมภาคผนวกตามประกาศคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ
 โทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการอนุญาตการให้บริการกระจายเสียงหรือโทรทัศน์
 พ.ศ. 2555 เกี่ยวกับการกำหนดประเภทของบริการ OTT ที่ต้องขออนุญาต เพื่อประสิทธิภาพในการกำหนด
 เงื่อนไขให้เหมาะสมกับประเภทการให้บริการนั้นๆ ดังนี้

ภาคผนวก...

บริการออกอากาศที่ต้องขออนุญาตต่อ กสทช. ดังนี้

1. บริการโทรทัศน์แบบฟรีทูแอร์ทั่วประเทศ
2. บริการโทรทัศน์แบบฟรีทูแอร์ท้องถิ่น
3. บริการโทรทัศน์แบบฟรีทูแอร์ระหว่างประเทศ
4. บริการโทรทัศน์แบบสมัครสมาชิกทั่วประเทศ

5. บริการโทรศัพท์แบบสมัครสมาชิกท้องถิ่น
6. บริการโทรศัพท์แบบสมัครสมาชิกระหว่างประเทศ
7. บริการโทรศัพท์เฉพาะกลุ่มความสนใจ
8. บริการวิทยุแบบฟรีทูแอร์ทั่วประเทศ
9. บริการวิทยุแบบฟรีทูแอร์ท้องถิ่น
10. บริการวิทยุแบบฟรีทูแอร์ระหว่างประเทศ
11. บริการวิทยุแบบสมัครสมาชิกทั่วประเทศ
12. บริการวิทยุแบบสมัครสมาชิกท้องถิ่น
13. บริการวิทยุแบบสมัครสมาชิกระหว่างประเทศ
14. บริการวิทยุเฉพาะกลุ่มความสนใจ
15. บริการออดิโอเท็กซ์ (Audiotext)
16. บริการวิดีโอเท็กซ์ (Videotext)
17. บริการเทเลเท็กซ์ (Teletext)
18. บริการวิดีโอออนดีมานด์ (Video-on-demand)
19. บริการข้อมูลกระจายเสียง (Broadcast data services)
20. บริการคอมพิวเตอร์ออนไลน์ (Computer online services)

เอกสารอ้างอิง

MARKETINGOOPS. 7 เรื่องสำคัญ สะท้อนความรุนแรงธุรกิจ Video On Demand ในเอเชีย. เข้าถึงได้จาก <https://www.marketingoops.com/news/biz-news/vod-asia/>. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

Techsauce Team. งานวิชาการชี้ชัด โอเปอเรเตอร์ โทรคมนาคม ต้องเร่งปรับตัว รับผลกระทบจากการแข่งขัน OTT. เข้าถึงได้จาก: https://techsauce.co/news/operator-telecom-ott-adjustment-kmitl?utm_source=perplexity. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

ประชาชาติธุรกิจ. ดีอี ออกโรงให้พิจารณาวิธีกุมแพลตฟอร์ม OTT ด้วยมาตรการ 5 ด้าน. เข้าถึงได้จาก https://www.prachachat.net/breaking-news/news-1777041?utm_source=perplexity. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

นางสาวอริสรา กาญจนอุดม. ถึงเวลาที่ไทยควรมีกฎหมายกำกับแพลตฟอร์มสตรีมมิ่งหรือยัง. เข้าถึงได้จาก: <https://www.senate.go.th/view/386/News/Latest/311/TH-TH>. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค. มพบ. จี้ กสทช. ออกมาตรการกำกับ OTT. เข้าถึงได้จาก: https://ffcthailand.org/news/OTTNBTC?utm_source=perplexity. สืบค้นเมื่อ 5 สิงหาคม 2568